

Tańce ludowe

Na Żywiecczyźnie w folklorze tanecznym zaznaczają się (zgodnie z układem geograficznym) trzy odrębne odmiany zachowanej tradycji:

- **Miasto Żywiec** to tradycja o charakterze mieszczańskim, wyraźnie występujących wpływach dworskich, związany z bujnym życiem cechów rzemieślniczych, nie pozbawione cech rodzimej tradycji.
- **Miejscowości położone w Beskidzie Małym** na północ od Żywca częściowo zagubiły swoją tradycję taneczną o swoistym charakterze, dopełniając ją wpływami z jednej strony od regionu krakowskiego, z drugiej od Dolnego Śląska i częściowo tradycji mieszczan żywieckich.
- **Górale Beskidu Wysokiego** zachowali formę i treść swoich pieśni i tańców w całej autentyczności. Tańce ich są bardzo archaiczne, żywiołowe, nacechowane swoistym oryginalnym charakterem.

Trudne warunki bytowania, dość surowy i kapryśny klimat, licha gleba, górzystość terenu to czynniki, które wywarły bezsprzeczny wpływ na mentalność i zwyczaje mieszkańców tego terenu. **Mieszkańcy Ziemi Żywieckiej odznaczają się dużą odpornością i wytrwałością, pracowitością, ruchliwością i zaradnością.**

W każdym motywie tanecznym, w geście, w ruchu uderzają cechy surowego, rozmiłowanego w swojej ziemi, żywiołowego jak potok górski - górala Żywiecczyzny.

W Milówce i okolicach najbardziej popularne i charakterystyczne są dwa tańce: **Hajduk i Obyrtka**. Do obu tych tańców potrzebny był oczywiście odpowiedni strój zarówno dla górala jak i góralki.